

Při protiteroristické operaci v Tbilisi byl zabit podezřelý z útoku na istanbulské letiště

V Isani, okrajové čtvrti Tbilisi, byla v noci z 21. na 22. listopadu spuštěna protiteroristická operace, na jejímž základu byl zadržen jeden z podezřelých teroristů a tři další zabiti. Jedním z mrtvých je Ahmed Čatajev, po němž bylo vyhlášeno mezinárodní pátrání. Čatajev dříve žil v gruzínském údolí Pankisi, nechvalně známém odchody místních do řad Islámského státu, kde byl v roce 2012 zatčen a následně pro nedostatek důkazů propuštěn. Poté Čatajev odjel do Turecka, kde byl obviněn z organizace teroristického útoku na istanbulském letišti v roce 2016. Patřil k tzv. Islámskému státu v Sýrii, kde zaujímal pozici jednoho z vůdců subdivizí.

Speciální operace trvala 20 hodin, během nichž příslušníci protiteroristického oddělení obléhali a útočili na byt, kde se podezřelí teroristé ukrývali a odkud gruzínským složkám kladli ozbrojený odpor za využití samopalů a granátů. Po intenzivní přestřelce došlo v bytě, nacházejícím se v třetím patře obytného domu, k výbuchu, když se obléhaní teroristé odpálili. Jeden z příslušníků speciálních složek byl během operace zabit a další čtyři zraněni. Obyvatelé okolních domů byli ještě před výbuchem a následným požárem evakuováni.

Gruzínští političtí představitelé k operaci dlouho mlčeli, za což se na ně snesla vlna kritiky, která směřuje i k průběhu zásahu, zejména k jeho délce a údajným komplikacím. Znepokojení vyvolává i otázka, jak se vlastně teroristé, kteří nebyli občany Gruzie, do země dostali a jak se jim povedlo opatřit si značný zbraňový arzenál.

(EN)<https://www.rferl.org/a/georgia-tbilisi-terror-operation/28869310.html>

(RU)<https://www.ekhokavkaza.com/a/28870228.html>

(EN)<https://www.rferl.org/a/georgia-tbilisi-terror/28872065.html>

(RU)<https://www.ekhokavkaza.com/a/28890934.html>

(EN)<https://jam-news.net/?p=73408>

Gruzie má novou ombudsmanku

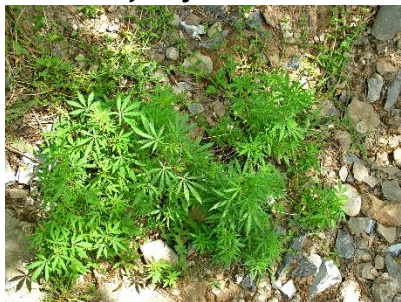
Gruzínský parlament na konci listopadu vybral novou osobu na pozici veřejného ochránce práv – Nino Lomdžarija nahradí stávajícího ombudsmana Uču Nanuašviliho. Lomdžarija doposud pracovala jako zástupkyně vedoucího Nejvyššího kontrolního úřadu Gruzie, má ale i mnohaletou zkušenost z občanského sektoru. V letech 2011-2015 totiž vedla neziskovou organizaci Mezinárodní společnost za férové volby a demokracii (ISFED). Byla také jednou ze čtyř kandidátů navržených na ombudsmanský post gruzínským nevládním sektorem a vládnoucí strana Gruzínský sen se nakonec její kandidaturu rozhodla podpořit. Zvolení Lomdžariji je tak vnímáno jako jistý kompromis ze strany Gruzínského snu, opozice nicméně varuje před tlaky ze strany vlády, kterým nová ombudsmanka – stejně jako její předchůdce – bude zajisté čelit. Uča Nanuašvili pozici opouští na pozadí vyostřujících se sporů s politickou garniturou spojených s jeho kritikou systematických narušení lidských práv gruzínskými silovými orgány a soudy.

(RU)<https://www.ekhokavkaza.com/a/28856006.html>

(RU)<https://www.ekhokavkaza.com/a/28882428.html>

(EN)<http://oc-media.org/georgian-parliament-elects-new-public-defender/>

V Gruzii je nyní možné „relaxovat s marihuanou“ bez hrozby vězení

Ilustrační obrázek

Zdroj: Wikimedia Commons

Ačkoliv je gruzínská drogová politika považována za silně represivní a podle údajů Rady Evropy si každý třetí vězeň v Gruzii odpykává trest za drogový delikt, gruzínský Ústavní soud vydal rozhodnutí, v němž označuje za neústavní trestně stíhat lidi za užívání marihuany. V rozhodnutí, jež je aktivisty usilujícími o liberalizaci drogové politiky Gruzie považováno za průlomové, se do slova píše: „každý má právo vybrat si vlastní způsob relaxace, včetně užití marihuany, jelikož jde o soukromou, a tedy chráněnou sféru života“. Lidé ale pořád mohou čelit pokutě či trestu v podobě veřejných prací dle správního řádu.

(EN)<http://oc-media.org/court-decriminalises-cannabis-consumption-in-georgia/>

(EN)<https://jam-news.net/?p=73333>

Gruzínská populace v Abcházii bojuje kvůli zničené úrodě o přežití

Letošní úroda lískových oříšků, o jejichž sběr a prodej se opírá živobytí většiny etnických Gruzínů a Gruzínek obývajících region Gali na jihovýchodě Abcházie, byla v důsledku rozšíření kněžice mramorované prakticky zničena. Kněžice byla poprvé zaznamenána v západní Gruzii teprve v roce 2015, ale již o rok později zde způsobila škodu na zemědělské produkci odhadovanou na 50 milionů dolarů. Gruzie prostřednictvím mezinárodní humanitární organizace Action Contre La Faim poslala do Abcházie na boj se škůdcem pomoc v podobě insekticidů, ty se ale k obyvatelům galského regionu dle jejich slov nikdy nedostaly. Někteří z místních se domnívají, že pomoc mohla být rozprodána místními autoritami. Na galské Gruzíny a Gruzínky, jejichž práva jsou abchazskou mocí již tak silně pošlapávána, tato další rána dopadá obzvláště těžce. Mnoho z nich muselo od sklizně zcela upustit a nyní zvažují odchod ze svých domovů.

(EN)<http://oc-media.org/georgian-aid-for-abkhazias-ravaged-farmlands-has-mysteriously-disappeared/>

(EN)<http://dfwatch.net/georgians-in-abkhazia-cancel-harvest-claim-pesticide-withheld-by-regime-49410>

Tichooceánští přátelé Abcházie

V listopadu do Abcházie zavítala delegace z Nauru, ostrova v Jižním Pacifiku, vedená samotným prezidentem Nauru Baronem Wakou. Ten se tak stal, když nepočítáme ruského prezidenta, první hlavou státu, která Abcházii navštívila. Nauru uznalo nezávislost Abcházie po rusko-gruzínské válce z roku 2008, za což mělo od Ruska dostat humanitární pomoc ve výši 50 milionů dolarů. Krom obecných deklamací o posilování bilaterálních vztahů mezi Nauru a Abchází navrhl abchazský prezident vytvoření „tichooceánské skupiny přátel“, která by v Oceánii lobbovala za abchazské zájmy. Vedle Nauru by členy této skupiny mohla být i souostroví Tuvalu a Vanuatu Ta ale – na rozdíl od Nauru – uznání samostatnosti Abcházie stáhla zpět. Nauru však navzdory zákon přijatému v USA a zakazujícímu poskytovat finanční pomoc jakýmkoliv vládám států uznávajících Abcházii (nebo Jižní Osetii) – a tato pomoc je pro tichomořský ostrov velmi důležitá – ze své podpory Abcházii neustupuje.

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/86011>

(RU)<https://ria.ru/world/20171112/1508657078.html>

Arménie podepsala dohodu s EU, tentokrát bez ruského zásahu

Arménie a EU podepsali zásadní dohodu o spolupráci, ve které se Jerevan zavazuje k reformám a která představuje alternativu k Rusku, zejména pro prozápadní Armény. Podpis dohody byl dlouho naplánovaný na konec listopadu v rámci summitu zemí Východního partnerství v Bruselu. Před podpisem dohody nicméně existovaly obavy, že Rusko se pokusí dohodu sabotovat, jako tomu bylo v roce 2013, kdy Jerevan na poslední chvíli upustil od dlouho připravované dohody s EU a země místo toho pod tlakem Moskvy vstoupila do ruské Euroasijské ekonomické unie (EEU). Dohoda z roku 2013 byla nicméně daleko rozsáhlejší a připravovaná spolupráce daleko hlubší než v rámci nynější dohody. Rusko letos usoudilo, že dohoda s EU není v rozporu s obligacemi plynoucími z členství v EEU, nicméně dala najevo svoji nevoli v médiích. Reformy, ke

kterým se Arménie zavázala, budou sice bolestivé, ale odměnou může být navázání bezvívového styku s EU.

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/86171>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28875246.html>

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/84146>

(RU)<https://ru.armeniasputnik.am/exclusive/20171014/9058521/soglashenie-kak-skrytaya-ugroza-evrosoyuz-nameren-ot-brat-aehs-u-armenii.html>

Studenti protestují proti novému zákonu o vojenské službě

Arménský parlament prosadil nový zákon o vojenské službě. Doposud mohli mladí muži studující na arménských vysokých školách a splňující kritéria přidělení stipendií požádat o odklad povinné vojenské služby až po dokončení bakalářského, magisterského či doktorského studia. Podle nového zákona budou muset nyní podepsat s armádou kontrakt a sloužit po dokončení studií tři roky jako důstojníci. Pokud kontrakt nepodepíší, budou povoláni do armády, jakmile dosáhnou 18 let. Již před schválením zákona propukly studentské protesty a několik set studentů bojkotovalo od 7. listopadu přednášky. Část protestujících studentů zahájila hladovku a někteří se zamkli v učebnách Jerevanské státní univerzity. V reakci na schválení zákona se k jejich protestu před parlamentem připojili 15. listopadu další. Protestující studenti a kritici tvrdí, že zákon poškozují rozvoj vědy v Arménii a že povede k další militarizaci země. Zákon je součástí širšího programu integrace armády a společnosti v Arménii, která se již nyní řadí na třetí místo nejmilitarizovanějších zemí světa. Zastánci zákona naopak tvrdí, že zákon bojuje s rozsáhlou korupcí mezi úředníky a univerzitními zaměstnanci, kteří umožňují dětem bohatých rodičů vyhnout se službě v armádě. Opozice a protestující tvrdí, že tento problém musí být řešen jiným způsobem. Na konci listopadu se opozice setkala s navrhovateli v rámci kulatých stolů, ale zákon pravděpodobně vstoupí v platnost podpisem prezidenta.

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28870011.html>

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/86041>

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/83991>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28855436.html>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28854914.html>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28852961.html>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28840697.html>

(RU)<https://ru.armeniasputnik.am/politics/20171114/9443563/armyanskij-deputat-napal-na-sled-sorosa-v-protestah-po-ot-rochke-ot-armii.html>

Válečný hrdina Babajan odsouzen za spiknutí proti arménskému prezidentovi

Jerevanský soud uložil válečnému hrdinovi Samvelovi Babajanovi šestiletý trest za snahu nelegálně získat rakety země-vzduch a za pašování falešných eurových bankovek a byl zatčen v březnu, těsně před volbami v Arménii a Karabachu. Babajan má blízko zejména k vládě neuznaného Náhorního Karabachu a již od války v 90. letech je v rozporu s nynějším arménským prezidentem Sarkisjanem. V minulosti byl odsouzen za napadení karabašského prezidenta Ghukasjana v roce 2000, po 4 letech za mřížemi byl osvobozen a po neúspěšné politické kariéře v Jerevanu utekl do Moskvy. Krátce po červencové Šestidenní válce v Karabachu v roce 2016 se slavnostně navrátil do Karabachu. Babajan byl údajně součástí spiknutí nacionalistické skupiny proti Sarkisjanovi. Skupina údajně plánovala atentát na prezidentovo letadlo, ale neměla k dispozici potřebnou raketu země-vzduch, kterou se Babajan pokoušel získat. Tento případ zapadá do kontextu dalších dvou akcí ozbrojené opozice: zatčení nacionalistické skupiny plánující ozbrojenou vzpouru v listopadu 2015 a červencovou krizi v roce 2016, v rámci které ozbrojení útočníci ze skupiny Sasna Tsrer obsadili policejní stanici v Jerevanu (viz [červencový zpravodaj 2016](#)).

(EN)<http://www.eurasianet.org/node/86241>

(RU)<http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/312339/>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28883982.html>

Stipendia pro Syrské uprchlíky v Arménii

Více než 300 syrských Arménů studujících na vysokých školách v Arménii dostane stipendia ze soukromých a vládních zdrojů. Arménie přivítala okolo 22 000 většinou etnických Arménů, kteří utekli ze Sýrie po vypuknutí konfliktu v roce 2011, velká část z nich z Aleppa a okolí. Někteří z nich se, zejména z ekonomických důvodů, od té doby přesunuli do Evropy nebo Severní Ameriky. Uprchlíci, kteří zůstali v Arménii, mají často problém najít práci, především kvůli vysoké nezaměstnanosti v zemi. Z toho důvodu se arménská vláda snaží podpořit podnikání a vzdělání syrských uprchlíků. Kromě vládních zdrojů podpoří syrské vysokoškoláky také charity se sídlem v USA či Portugalsku. První vysokoškolská stipendia byla udělena 100 syrským uprchlíkům v Arménii v roce 2012.

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28845144.html>

Arménská diaspora podpoří projekty v Karabachu za 12,5 milionů dolarů

V den děkuvzdání 23. listopadu proběhla další celosvětová sbírka mezi Arménskou diasporou na podporu Náhorního Karabachu ve formě Teletthonu – televizního maratonu – letos s přídomkem „Plodný Arcach,“. V letošním ročníku se za 12 hodin vybralo více než 12,5 milionů dolarů, které budou použity na zemědělské projekty v Karabachu, zejména pak na vybudování zavlažovacího systému. Část peněz bude použita také na vybudování solárních elektráren. Značná část dotací putovala od jednotlivých dárců, anonymní americko-arménský podnikatel věnoval fondu 2,5 mili-

onů a rusko-arménský magnát Samvel Karpetjan věnoval 2,25 milionů dolarů. Fond „Hayastan All-Armenian Fund“ byl založen v roce 1994 a vysílá telethony z Los Angeles od roku 1997. Za dobu svojí existence doručil pomoc za více než 350 milionů dolarů zejména do Náhorního Karabachu. Mimo jiné zaplatil většinu důležité infrastruktury včetně nedávno dokončené severní silnice, spojující Arménii a Náhorní Karabach (viz [letní zpravodaj](#)).

(EN)<https://www.armenianfund.org/telethon-2017/>

(EN)<https://www.azatutyun.am/a/28874186.html>

(EN)<https://armenianweekly.com/2017/11/24/armenia-funds-fruitful-artsakh-telethon-raises-12-5-million/>

Soudy s opozičníky: *the show must go on*

Nátlak EU, USA a mezinárodních organizací na ázerbájdžánský režim v souvislosti s kriminalizací šéfa tamní poslední nezávislé tiskové agentury Turan, Mehmana Alijeva, zafungoval. Mehman Alijev, který byl křivě obviněn z daňových podvodů, byl nejprve v září propuštěn z vazby, začátkem listopadu byl poté zproštěn všech obvinění. Hůře na tom je jeho kolega - novinář Afghhan Muxtarli - který byl v květnu bezpečnostními složkami za dosud nevyjasněných okolností unesen z Tbilisi do Baku, přičemž byl absurdně obviněn z ilegálního překročení hranice, pašování a kladení odporu pohraničnickům. V listopadu s ním začal ostře sledovaný soud. Z přeshraničního pašování je shodou okolností obviněna i předsedkyně opoziční Lidové fronty Ázerbájdžánu Gezjal Bajramli. Ta měla dle tamní prokuratury v květnu převézt 12,000 dolarů z Gruzie, jež se v posledních pěti letech stala útočištěm, byť ne vždy bezpečným, ázerbájdžánského disentu. To, že politická opozice nemá v Ázerbájdžánu na různých zrovna ustláno, dokazuje i nedávné zatčení předsedy místní buňky nejstarší ázerbájdžánské demokratické strany „Musavat“ v městě Širvánu. Alikram Churšudov byl unesen za bílého dne na ulici, aniž by mu policie sdělila důvody zadržení. Churšudov se domnívá, že zatčení má souvislost s jeho politickou aktivitou a jeho nedávným postem na Facebooku, ve kterém informoval, že všichni místní úředníci byli donuceni stát se členy vládní politické strany Nový Ázerbájdžán. Režimní strategie kriminalizace disentu - tzv. politika „otočných dveří“, kdy režim propustí jednoho opozičníka, aby vzápětí uvěznil dalšího - tak očividně pokračuje.

(EN)<https://www.rferl.org/a/azerbaijan-eu-meps-urge-release-journalist-muxtari/28851865.html>

(EN)<http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/41681/>

(EN)<https://www.rferl.org/a/azerbaijan-drops-charges-against-turan-news-agency-director/28831686.html>

(EN)<http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/41578/>

(RU)<http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/312881/>

Ázerbájdžánské ženy a děti v řadách Islámského státu

Exilová Meydan TV publikovala reportáž o odchodu Ázerbájdžánců do řad Islámského státu. Podle oficiálních čísel Ministerstva vnitra Ázerbájdžánu se o to v posledních pěti letech pokusilo okolo 900 občanů, přičemž zdaleka nešlo jen o mladé muže, ale též o jejich ženy a děti. O tomto tématu se začalo více debatovat poté, co bylo v bagdádskému sirotčinci nalezeno tříleté ázerbájdžánské dítě, které bylo následně dopraveno do Baku. Podle Ministerstva vnitra se jen v Iráku nachází okolo sta ázerbájdžánských žen a dětí. Rodiny měli rekrutovat primárně občané Saudské Arábie působící v Ázerbájdžánu, nicméně se spekuluje i o spoluúčasti pracovníků ázerbájdžánského Ministerstva národní bezpečnosti (zrušeno v roce 2015), kteří měli převaděčům za úplatu pomáhat při přechodu hranice. Hypotézu potvrzuje i Ilham Ismajl, bývalý pracovník tohoto rezortu.

(RU)<https://www.meydan.tv/ru/site/opinion/26300/>

(RU)<http://www.kavkaz-uzel.eu/articles/313052/>

(EN)<http://www.eng.kavkaz-uzel.eu/articles/41622/>

Putin, Alijev a Rouhání v Teheránu

Po více než roce se spolu opět sešli Putin, Alijev a Rouhání - prezidenti Ruska, Ázerbájdžánu a Íránu - tedy zemí, které spojuje Kaspické moře, velké infrastrukturní projekty a zájem o vliv na Blízkém východě. Zatímco Putin s Rouháním v Teheránu nejpravděpodobněji řešili bezpečnostní témata jako je válka v Sýrii a Iráku a přelomová mezinárodní jaderná smlouva s Íránem z roku 2015, kterou Trump v říjnu odmítl potvrdit, v trilaterálním rámci se spolu s Alijevem zabývali spíše zlepšením obchodních, dopravních a energetických vztahů (mimo jiné v souvislosti s nedávno otevřenou železnicí spojující Baku, Tbilisi a turecký Kars, více o ní v předchozím zpravodaji [zde](#)). K dalšímu setkání trojice státníků má dojít v Rusku v příštím roce.

(EN)<https://www.rferl.org/a/iran-russia-azerbaijan-presidents/28829686.html>

(EN)<https://www.rferl.org/a/russia-iran-putin-rohani-khamenei-talks-tehran/28827836.html>

(EN)<https://www.meydan.tv/en/site/politics/26046/>

(EN)<https://www.rferl.org/a/iran-russia-azerbaijan-nuclear-deal-commitment-rohani-putin-aliyev/28829780.html>

Co spojuje Maltu s Ázerbájdžánem? Korupce

„Dostal jsem vyhazov z práce kvůli tomu, že jsem vyšetřoval finanční platby vlivných Ázerbájdžánců maltézským politikům“, svěřil se bývalý policejní vyšetřovatel Jonathan Ferris britskému deníku *The Times*. Tvrdí, že odhalil miliony eur, které tekly z Baku na Maltu formou úplatků výměnou za nelegální provize ze smluv na dodávky plynu. Ferris je přesvědčen, že toto korupční odhalení ho stálo pracovní místo a hodlá proto žalovat jednotku finanční kriminality maltézske policie. Ferris dále tvrdí, že finanční toky zajišťovala Pilatus Bank, která odmítla *The Times* případ komentovat. Podle ázerbájdžánské opoziční exilové Meydan TV podporují tvrzení bývalého špičkového policisty mimo jiné i závěry investigativní novinářky Daphne Caruanovou Galiziovou. Ta byla v polovině října zavražděna bombou nastraženou v autě při cestě ze svého venkovského domu. Podle tragicky zesnulé maltézske novinářky obdržela žena současného maltézskeho premiéra Josepha Muscata okolo milionu euro od Lejly Alijevy, dcery prezidenta Ázerbájdžánu. Muscat toto nařčení popírá. Galiziová měsíce před svou smrtí obvinila též maltézskeho vedoucího Úřadu vlády či ministra pro energetiku, kteří se měli na ázerbájdžánské „korupční práce“ spolupodílet. Případ její skandální násilné smrti se vyšetřuje.

(EN)<https://www.meydan.tv/en/site/politics/26302/>

(EN)<https://www.thetimes.co.uk/article/malta-tries-to-bury-new-sleaze-claims-hhpn9lkwf>

(EN)<https://www.theguardian.com/world/2017/oct/16/malta-car-bomb-kills-panama-papers-journalist>

<https://www.meydan.tv/en/site/society/26316/>

Šéf NATO a prezident Ázerbájdžánu debatovali o Náhorním Karabachu

Generální tajemník NATO, Jens Stoltenberg, se koncem listopadu potkal v Bruselu s prezidentem Ázerbájdžánu, Ilhamem Alijevem, aby spolu probrali konflikt mezi Baku a Jerevanem o separatistické území Náhorního Karabachu. Stoltenberg se nechal slyšet, že pokračující konflikt západní alianci znepokojuje a vyzval obě strany, aby se vyvarovaly eskalace násilí (v dubnu 2016

konflikt vyeskaloval do „horké fáze“, což stálo život několik set vojáků a civilistů na obou stranách). Alijev si naopak postěžoval, že situace se nemění k lepšímu (čili návratu celého Armény okupovaného území pod faktickou svrchovanost Baku), poněvadž Arménii, která na území „provádí etnické čistky“, současný *statut quo* vyhovuje. Alijev tak částečně reagoval na dřívější prohlášení prezidenta Arménie Sirkasjana o „válečných zločinech Ázerbájdžánu proti civilistům a válečným zajatcům,“ která pronesl v září na půdě Valného shromáždění OSN. Stoltenberg nicméně ocenil, že se obnovila ženevská jednání mezi těmito dvěma státníky (naposledy se sešli v říjnu 2017). Ti je prohlásili za „konstruktivní“.

(EN)<https://www.rferl.org/a/nato-stoltenberg-aliyev-karabakh-brussels/28871743.html>

K odběru měsíčního zpravodajství z jižního Kavkazu se můžete snadno přihlásit na

<http://www.cestainiciativy.cz>

Líbí se vám zpravodajství? Pomozte nám pokračovat v jeho vydávání!

NEzávislé Sociálně Ekologické HNUTÍ – NESEHNUTÍ

tř. Kpt. Jaroše 18, 602 00 Brno, tel.: 543 245 342, e-mail: brno@nesehnuti.cz

<http://www.nesehnuti.cz>

Na vzniku tohoto přehledu zpráv se podíleli:

Ondřej Zacha, Jakub Šimák, Barbora Jelínková, Pavla Švecová, Jaromír Němec

Poznámky:

Názvy některých měst i území na jižním Kavkaze se staly součástí politických bojů, které navazují na přímé vojenské konflikty mezi různými znepřátelenými zeměmi. Proto se můžete ve zpravodajství v ruském i anglickém jazyce setkávat s názvy jako Sukhumi/Sukhum, Stepanakert/Khankendi [1], Tskhinvali/Tskhinval, South Ossetia/Tskhinvali Region apod. V tomto zpravodaji se snažíme používat pro pojmenování hlavních měst neuznaných či částečně uznaných území jazykovou podobu, která byla konzultována s Ústavem pro jazyk český Akademie věd České republiky (pokud taková podoba existuje).

Pro bezprostřední vzhled a ilustraci některých názorových postojů politického života na jižním Kavkaze občas uvádíme i odkazy na zdroje, které vyjadřují stanovisko pouze jedné ze zainteresovaných stran či na zdroje, které v žádném případě nelze označit za nezájmaté. V žádném případě to neznamená, že se redakce tohoto zpravodaje ztotožňuje se všemi názory či východisky médií, jejichž odkazy uvádíme.

[1] Ázerbájdžán v roce 1991 přejmenoval město na Chankendi a používá pouze tento název, Arménie a arménské obyvatelstvo, které nyní město ovládá, používají název Stepanakert vzniklý v dobách Sovětského svazu v roce 1923.

TRANSITION

Projekt byl podpořen z prostředků Ministerstva zahraničních věcí ČR
v rámci Programu transformační spolupráce ČR.